

Research Peru

Inbjudan

Jag blev inbjuden att under temat Antropocen tillbringa 3 veckor på KAI – Arts and Research Residence i Sacred Valley, Peru, för att genom social interaktion och fysiska möten undersöka hur man i den vakna vardagen förhåller sig till drömvärlden här. Mitt mål var att få en vidgad förståelse för hur det överkliga förhåller sig till det verkliga. Stort tack till konstnärsnämnden som gav mig en unik möjlighet att vara här 21 sept-12 okt 2017.

Hur har arbetet genomförts:

Arbetet genomfördes som en social research med samtal och lyssnande. I dialog med den biologiska omgivningen, med mina egna drömmar, med människor vars kontakt med den inre verkligheten flyter naturligt ut som en del av verkligheten i sig. Jag fick kontakt med ett tänkande som har djupa osynliga rötter bakåt till ursprunget. Jag fick tillbringa tid med människor som har en tät relation med naturens krafter, vars sinnevärld uppfylls av den relationen. Under vandringar i bergslandskap, möten med bergsbyar, har jag samlat ljuddokumentationer av olika fenomen till framtida ljudverk.

Vilka erfarenheter har du fått av utbytet/resan:

Min specifika frågeställning rör medvetandet som *terra incognita* och perceptionen som en port ut mot det drömda eller det som befinner sig bortom det rationella i ett utvidgat fält. Att möta det förmoderna mitt i det postmoderna peruanska samhället har väckt frågan om hur natur konstrueras vilket i sig aktualiserar nya frågor. I drömmen är allting levande. Och för indianerna i Anderna är omvärlden levande. Jag har t ex fått följa min indianguide i meditationsceremoni i Solen tempel och genomfört andra ritualer på olika platser i Sacred Valley. Jag har träffat konstnärer och schamaner som levt i djungeln och tagit del av deras syn på världen, verkligheten, konsten, hållbarheten, plantmedicinen, naturen, drömmar, politiken, psykvården, matrecept etc.

Vilken betydelse har resan haft för din konstnärliga verksamhet:

Jag arbetar med att fenomenologiskt undersöka drömmar genom att återknyta kontakten med de platser där drömmen utspelar sig och i kroppen förankra dem. Och mitt nuvarande konstnärliga arbete utgår från det drömarbetet. Jag översätter och transkriberar sinneseffarenheter, energier och tillstånd till ljudbilder/ljudverk. Jag har hittills arbetat uteslutande med ljud som ursprungligen skapats av min röst, min kropp. Jag har så att säga hämtat materialet från min egen kropp. I analogi med fokuset på den egna kroppen som drömarbetet innebär, så har jag begränsat mina källor dit.

I Anderna går "drömvärlden" mera konkret ut utanför den egna kroppen. Det finns en levande kontakt och djup relation till den biologiska omvärlden och den spirituella andevärlden som manifesterar sig t ex i ett nätverk av fysiska platser och tillstånd i landskapet. En sk Huaca är ett heligt fenomen som kan återfinnas i de döda, i berget, i stenen, i fågeln, vattenfallet, ruinen, templet, gravarna etc.

Landskapet i sig blir en ljudkälla för mig. Ljudande vibrationer för att förändra medvetandet har använts sedan urminnes tid. Jag håller nu på med en ljudarkeologisk imaginative research av olika platser och tillstånd. Det levande berget och vattenfallet som gör slutna ljudrum. De Andra - djuren, förfäderna, växterna, stenarna, bergsanden- och Det Osynliga mellan oss som gör ett annat rum. Papegojorna i flock som landar i trädet med röda bär. Byborna som drar sina plogar i jorden med bara händerna, också om söndagarna. Skolbarnens kritvita skjortor och dammiga strumplösa skor. Den pulserande fattigdomen och den osynliga kraften som drar åt alla håll och kanter.

Hur har mottagande institution fullgjort sina åtaganden:

KAI- center för arts and research har varit uppmärksamma på min frågeställning och satt mig i kontakt med individer som givit mig en initierad ingång till tankar och sammanhang som jag aldrig kunnat läsa mig till.

Beskriv hur du har informerat om att resan fått stöd från konstnärsnämnden:

Mottagande institution har varit väl medveten om varifrån stödet till min resa kom. I presentation av min konst på centret samt i andra samtal jag haft utanför centret har jag också beskrivit hur bidraget från konstnärsnämnden möjliggjort den här resan.

Det överkliga och det verkliga

Medan verklighetens gränser mentalt som fysiskt krymper och det överkliga breder ut sig i väst så finns det samtidigt kulturer som frågar berget om lov att få beträda det till fots, människor som bär på en medveten tacksamhet till Naturens krafter för att de är med oss och ger oss liv varje dag. Det är i princip den komplexa gränssättningen och alternativen till den som är bakgrunden till mitt intresse för drömvärlden. Drömmar är subversiva och äger potential att förändra världen.

Medvetandets gränser

Psykisk ohälsa är ett växande globalt problem. Ur ett förmodernt perspektiv så har det moderna samhället förlorat själen och sensibiliteten för icke-materiella dimensioner. Vi vet att normaliteten krymper. Innanför den krympande normen har vi förlorat kunskapen om intuitionen och respekten för det osynliga i livet. I det moderna förnekar vi stora delar av vad det innebär att vara en levande varelse på Jorden. Vi medicinerar hjärnan, ett fysiskt organ. Vi överlåter individers mentala hälsa åt den farmakologiska industrin. Knaprar piller till anpassning och för att ta bort alltför sorg till svåra mentala störningar. Hur definierar vi verkligheten? Gränserna mellan det överkliga och det verkliga är kulturbetingade och i ständig förändring i vår kultur. Det är intressant att hos ursprungsbefolkningar runt om i världen är ofta galenskapen en vägvisare som pekar in mot visdom. Västvärldens behov av att byta perspektiv, för att att närma sig medvetandets gåta, växer.

Perceptionens dörrar

Den inre verkligheten är en magisk värld och en gåta. Medvetandet är som rymden- utan varken slut eller början. Aldous Huxley skrev 1954 *The Doors of Perception*. En filosofisk betraktelse över ett experiment som han utsatte sig för. Han satte sig på en stol och intog mescalin. Boken är en dokumentation över medvetandets gränslöshet, sinnenas extrema öppenhet, den total viljelösheten, jagets upplösning. Han upplever sig vara närvarande överallt samtidigt utan känsla för varken tid eller rum. I detta tillstånd kommer han ihåg allt som händer/har hänt alla överallt i universum. Han skriver "*I was now a Non-Self.... I was being the Not Self in the Not Self which was i.e the legs of the chair.*"

Kroppen som gräns

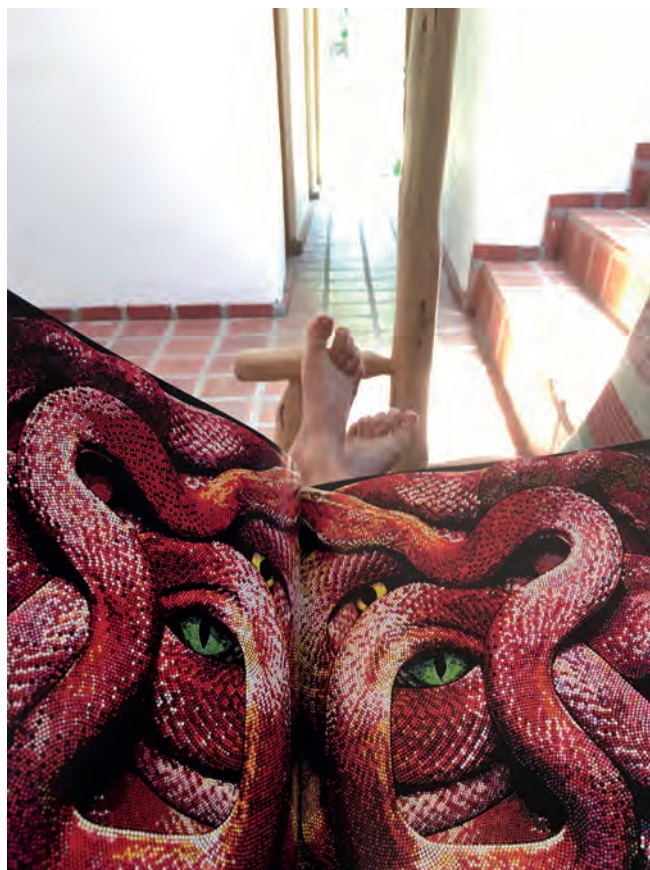
Det finns inget jag utanför kroppen. Utan kropp dör jaget. Vi är våra kroppar och vi är natur. Att somna är att lämna jaget. Att vakna är att komma tillbaka till verkligheten. Kroppen bär vidare på det imaginära, på drömmen..

Jag använder en metod, "embodied imagination". Det är den jungianske psykoterapeuten Robert Bosnak som konstruerat metoden. Han har själv levt i flera ursprungsmiljöer runt om i världen. Drömmen är en plats av erfarenheter. Man rekonstruerar drömmen i hypnagogt tillstånd för att konstruera en "drömkropp" som sen förankras i den egna fysiska kroppen. En imaginär kropp, en komplexitet av känslenergi och sinnestämningar.

Andningen

Vad är natur? Vi har låst in den i en dikotomi. Ramat in oss själva. Målat in oss i hörn. Natur har blivit allt levande utanför oss själva. Allt levande utanför jaget som dessutom saknar subjekt? Det finns gränser.... Är mitt hjärta natur? Min andning? Mina drömmar, dina drömmar, landskapets drömmar....

Den peruanska regnskogen i Amazonas är en av de zoner på jorden som har störst biologisk variation. På planet till Peru lä-

ser jag en bok om 285 av Perus mer än 1800 arter fåglar. Peru har både öken, berg och djungel. Här finns 30 av 32 möjliga klimatzoner i världen.

Jag släpper boken. Vi flyger in över kontinenten, in över Amazonas. Molntäcket under oss är en kraftfull syn. Som om jag ser världens lunga därinunder andas in och ut i ultra rapid. Allt rör sig i symbios. Ett vitt landskap där moln reser sig, skjuter sig vertikalt rakt upp. Andra formationer sjunker eller breder ut sig horisontellt som en krypande rök. Detta är inte Europas himmel.

Jag åker taxi genom Cusco, världens navel. Det är svårt att andas, det bubblar i blodet. Det är en märklig känsla av att riskera att inte riktigt kunna behålla medvetandet. Att sväva som nästan utanför medvetandet. Jag tuggar ett cocabladd, det lättar och hjälper mig tillbaka till den normala andningen och jag tittar på el-ledningarna som hänger tilltrasslade i luften överallt längs husen. - Hur kan det fungera, tänker jag och känner smaken av gräs i gommen.

Sacred Valley ligger på mer än 3000 meters höjd. Väl framme i byn, Arín, finner jag residencet intill berget och ett mäktigt vattenfall. Naturens krafter faller i form av vatten i mängder från berget. Och vid olika tidpunkter på dygnet hör man vattnet forsa ner genom byn längs stenkanalerna på marken i bevattningssystem ut på fälten precis som de gamla inkaindianerna tänkt ut för flera hundra år sedan.

Luften är tunn. Det är svårt att andas hela tiden. Jag har huvudvärk. De säger att man aldrig vänjer sig helt, såvida man inte är född här. Bergens höjd har min biologiska existens i sin makt. Det osynliga drar min uppmärksamhet när hjärtat tvingas arbeta hårdare för att pumpa mitt blod och hålla mig vid medvetande. Jag behöver syre. Sömnbehovet ökar och jag sover minst 10 timmar varje natt. Det gör ingenting. Jag tycker att det ökar min närvaro. Den andra världen hörs, vibrerar genom min kropp. Drömmarna får stort utrymme. Jag skriver ned dem noggrant i dagboken. Det omedvetna drar som vindar genom mig.

Wayra är herbalist, hans familj tillverkar tinkturer som plantmedeciner. Det här är Markhu. Den gnids på tinningarna mot huvudvärk.

Marknaden i Urubamba

Det är själen som drömmer, inte individen.

Sergio i sin ateljé.

Pepe lagar peruansk husmanskost.

Salinas de Maras-Valle Sagrado- Cuzco..

Nelsons ljudstudio, KAI

Ljudupptagning vid bergets fot

Fest i byn, Arín.

Bussen, raksträckan genom Urubambadalen

Skogsbranden bakom huset pågår i flera dagar

